

DISTRIKTET I STÅR
(Ofzedal, Lars)

Den nye

Ofzedals-Vise.

Pris 10 Dre.

Eftertryk forbødes.

Georg Munches Forlag.

Forhandlere antages og erholde hoi Rabat ved Henvendelse til Forlaggeren, Nedre Sindsaker 41, Son Hojem's Gaard.

Trondhjem. Johan L. Sundt's Bogtrykkeri.

V box 29: 869

Mel.: 3 Bestnæs leved dom i Fred og Ro, sa'n!

Har Du hørt min Ven, det sidste Ny, sa'n,
Som kom til os fra Stavanger By, sa'n?
Om en Prædikant der (tro De mig, det sandt er)
Som paa hele Vestland' stod i Ny, sa'n?
Men han faldt, sa'n
Det var galt, sa'n,
Nu skal jeg fortælle Dere Alt, sa'n!

Du maa tro, det var et svære Mas, sa'n,
Med Hr. Østedal, vor store Lars, sa'n,
Han, som længe smeldte, prædede og skjældte
Hver trofaldig Staffar rent til Anas, sa'n.
Guttetu, sa'n,
Du maa tru, sa'n
Han er selv nu faldt af Binden, Du, sa'n.

Jed og stor stod Lars der i sin Pragt, sa'n,
Hele Landet skjæved for hans Magt, sa'n
Dg han samlede længe, sammen mange Venje,
Dg blev holdt i Ære og i Agt, sa'n!
Det er trist, sa'n,
Men er vist, sa'n
Alle Kvindfolk fanged han med Vist, sa'n!

Thi han præded svært om Kjærlighed, sa'n,
Derom vidste han jo god Bested, sa'n,
At man paa det Bedste, elste skal sin Næste
Som jo Du og jeg og Alle ved, sa'n!
Men især, sa'n,
Ser Du her, sa'n
Skal man alle Kvindfolk have kjær, sa'n!

Lars han præded' saa det havde Skik, sa'n,
Han ved Jagter, Miner, Død og Blik, sa'n
Kvinderne besnæred', thi han havde været
Den, som kjendte Kvinden paa en Prif, sa'n!
Kvinden huld, sa'n
Dg saa — Guld, sa'n
Skal nok gjøre Præstefækken fuld, sa'n!

Dg et Bornehjem han grundede, sa'n
Udelmodigen man skal sig te, sa'n,
Kvinderne ham præste, men han Lars, han sniste
Vent kun bare lidt, saa skal De se, sa'n!
Jeg som Mand, sa'n
Bise kan, sa'n
Bornesloffen vokse skal som Sand, sa'n!

Dg paa Thinge fik den Herrens Mand, sa'n
Den bekjendte „Molbolov" istand, sa'n!
Preventive Greier, bare væk vi feier,
Sligt ei engang blandt os nævnes kan sa'n!
Alle Jaar, sa'n
Som her staar, sa'n
Skjønner jeg for „Sædelighed" naar, sa'n!

Men da det først ret opdaged blev, sa'n
Hvad den gode Lars i Smug bedrev, sa'n!
Saa sig Bladet vendte, og man skyndsomt sendte
Til hans Biskop anonymt et Brev, sa'n!
Fy for Ja'n, sa'n
At Guds Mand, sa'n
Er saa liderlig, det er en Skam sa'n.,

Biskopen han sa: „Min kjære Mand, sa'n,
Afsked maa Du tage nu paa Stand, sa'n!
Ellers man Dig henger, den gaar ikke længer,
Slige Præster man ei bruge kan, sa'n!
Lars han græd, sa'n
Kjærlighed, sa'n
Har jeg havt dog til min Menighed, sa'n!

Trende Benner havde Lars endnu, sa'n
Dg de sa til ham: Det er en Gru, sa'n,
Du maa Dig omvende, og Din Synd bekjende
For den ganske Menighed, maa Du, sa'n!

Saa maasse, sa'n

Lettere, sa'n

Slipper Du ifra det, skal Du se, sa'n!

Lars han traadte nu i Kirken op, sa'n,
Som en Skuespiller med sin Troy, sa'n!
„Jeg i Synd har levet, meget Stygt bedrevet,
Hvo som mig tilgiver: reis sig op, sa'n!

Huttetu, sa'n

For en Gru, sa'n,

Alle Kvindfolk grad, det maa Du tru, sa'n!

Det mig selv er bleven til Bedærv, sa'n,
Jeg ei mere vogte kan mit Hverd, sa'n,
Men I maa ei glemme, mine Smaa herhjemme,
Men betænk dem stundom med en Skjærv, sa'n!

Gud tilga', sa'n

Derfor ha', sa'n

Dg saa I Medynd, — saa er I bra', sa'n.

Saadan faldt den store Østedal, sa'n
Det var en Historie fatal, sa'n.
Jeg, som Bisen digter, føler at det Bligt er
Her udaf at drage den Moral, sa'n:

Er Du Præst, sa'n,

Bas Din Læst, sa'n,

Sty for Alting Kvindfolk som en Pest, sa'n!

Men nu reiser Lars vel sagtens væk, sa'n,
Dg saa gaar han atter lige kjæk, sa'n,
Drifter sig en Bayer, og sin Mave pleier,
Dg med Kvindfolk atter driver Gjæk, sa'n!

Dg hvem ved, sa'n

Saa maasse, sa'n,

Bliv han til en Helgen, skal I se, sa'n!